

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30.11.2011, sen. zn. 29 NSČR 62/2011, ECLI:CZ:NS:2011:29.NSČR.62.2011.1

Číslo: 48/2012

Právní věta: Dovolání proti usnesení, jímž odvolací soud potvrdil usnesení o zastavení řízení podle ustanovení § 104 odst. 2 o. s. ř., není přípustné.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 30.11.2011

Spisová značka: 29 NSCR 62/2011

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Dovolání, Insolvence

Předpisy: § 104 odst. 2 o. s. ř.

§ 236 odst. 1 o. s. ř.

§ 237 odst. 1 o. s. ř.

§ 238a odst. 1 písm. a) o. s. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 22. 2. 2011 M ě s t s k ý s o u d v P r a z e (dále též jen „insolvenční soud“) zastavil – odkazuje na ustanovení § 104 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu – insolvenční řízení zahájené k insolvenčnímu návrhu věřitele nezletilého M. Z. ze dne 27. 1. 2011 s tím, že nebyl odstraněn nedostatek podmínek řízení spočívající v nedostatku průkazu oprávnění k zastoupení nezletilého insolvenčního navrhovatele v insolvenčním řízení.

K odvolání věřitele V r c h n í s o u d v P r a z e v usnesením ze dne 29. 4. 2011 potvrdil usnesení insolvenčního soudu.

Dovolání proti usnesení, jímž odvolací soud potvrdil usnesení insolvenčního soudu o zastavení insolvenčního řízení podle ustanovení § 104 odst. 2 o. s. ř., není objektivně přípustné.

N e j v y š š í s o u d proto dovolání odmítl podle § 243b odst. 5 a § 218 písm. c) o. s. ř.

Z o d ů v o d n ě n í :

Pro rozhodnutí vydaná v insolvenčním řízení jsou ustanovení občanského soudního řádu o přípustnosti dovolání přiměřeně aplikovatelná dle § 7 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona).

Přípustnost dovolání proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo potvrzeno nebo změněno usnesení soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodnuto v insolvenčním řízení (§ 238a odst. 1 písm. a/ o. s. ř),

je ve smyslu § 238a odst. 2 o. s. ř. (zakotvujícího pro tyto případy obdobné použití § 237 odst. 1 a 3 o. s. ř.) podmíněna tím, aby šlo o rozhodnutí ve věci samé (srov. dikci § 237 odst. 1 písm. a/ až c/ o. s. ř.).

Usnesení o zastavení řízení podle ustanovení § 104 odst. 2 o. s. ř. je sice usnesením, jímž se řízení končí, usnesením „ve věci samé“ však není (k výkladu tohoto pojmu srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 1. 2011, sen. zn. [29 NSČR 30/2010](#), uveřejněné pod číslem 96/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

Jiná ustanovení občanského soudního řádu přípustnost dovolání v této věci rovněž založit nemohou.